

HALLOWEEN

Γιορτάζεται πάντα την νύχτα της [31ης Οκτωβρίου](#), κατά την οποία τα μικρά παιδιά μεταμφιέζονται, κατά κανόνα σε κάτι «τρομαχτικό» και επισκέπτονται σπίτια μαζεύοντας πολλά γλυκά, ενέργεια γνωστή ως "trick or treat" («φάρσα ή κέρασμα»). Η γιορτή αυτή συγγέεται με τις Ελληνικές [Απόκριες](#), όμως διαφοροποιείται κατά πολύ από αυτές καθώς το Χάλοουιν έχει περισσότερο [μυστικιστική](#) χροιά. Αποτελεί εξέλιξη της αρχαίας Κελτικής γιορτή Samhain, του θεού του Κάτω Κόσμου. Στη σημερινή της μορφή η γιορτή δεν ασχολείται πια με τα φαντάσματα και τα κακά πνεύματα, αλλά περισσότερο με διασκέδαση, γιορταστικές μεταμφιέσεις και γλυκίσματα. Για τους Κέλτες η μέρα αυτή σημάδευε το τέλος της συγκομιδής και την αρχή του χειμώνα, και ταυτόχρονα η αλλαγή της εποχής ήταν και μια γέφυρα ανάμεσα στον πάνω κόσμο και στον κόσμο των νεκρών. Με την πάροδο των αιώνων η γιορτή πήρε αρχικά Χριστιανικό χρώμα και στη συνέχεια μετασηματίστηκε από μία σκοτεινή παγανιστική τελετή σε μέρα χαράς και μεταμφιέσεων, με εύθυμες παρελάσεις και κεράσματα γλυκών σε παιδιά και ενήλικες.

Η ρίζα της λέξης αυτής προέρχεται από το *All-hallow-even* και δηλώνει την παραμονή (*eve*) της γιορτής των [Αγίων Πάντων](#) (*All Hallows Day - All Saints Day*). Το Χάλοουιν (Halloween) συνδέεται με την υπερφυσική δραστηριότητα. Πολλές πολιτιστικές παραδόσεις θεωρούν την ημέρα αυτή ως μία από τις ελάχιστες μέρες που μπορεί να επιτευχθεί επαφή με τον κόσμο των πνευμάτων καθώς και ότι είναι η μέρα που η [μαγεία](#), και γενικότερα οποιαδήποτε δραστηριότητα που έχει να κάνει με το [υπερφυσικό](#), είναι στο ζενίθ. Σήμα κατατεθέν επίσης της γιορτής αυτής είναι τα φαναράκια φτιαγμένα από πραγματικές κολοκύθες πάνω στις οποίες υπάρχουν χαραγμένα ανθρώπινα χαρακτηριστικά, άλλοτε πιο αστεία και άλλοτε πιο τρομαχτικά.

Το έθιμο της κολοκύθας έχει ρίζες από έναν παλιό [Ιρλανδικό](#) μύθο, αυτόν του τσιγκούνη και πειραχτήρι Τζακ. Σύμφωνα λοιπόν με τον μύθο ο Τζακ είχε καλέσει τον διάβολο να πιούνε ένα ποτό μαζί. Όμως ο Τζακ δεν ήθελε να πληρώσει για το ποτό του και έτσι έπεισε τον διάβολο να μεταμορφωθεί σε ένα νόμισμα ώστε να μπορέσουν να πληρώσουν για τα ποτά τους.

Μεταμορφώθηκε λοιπόν ο διάβολος σε νόμισμα αλλά ο Τζακ αντί να πληρώσει τον έβαλε στην τσέπη του, δίπλα σε ένα σταυρό και έτσι ο διάβολος δεν μπορούσε να πάρει την κανονική του μορφή. Ύστερα από πολλά παρακάλια όμως, ο Τζακ αποφάσισε να τον ελευθερώσει αρκεί να του έδινε την υπόσχεση ότι ο διάβολος δεν επρόκειτο να τον ενοχλήσει για ένα χρόνο και ούτε θα διεκδικούσε την ψυχή του όταν πέθαινε.

Έτσι πέρασε ο χρόνος και ο διάβολος ξαναεμφανίστηκε την ώρα που ο Τζακ προσπαθούσε να κόψει ένα φρούτο από κάποιο δέντρο. Ζήτησε λοιπόν από τον διάβολο να ανέβει στο δέντρο και να του κόψει ένα φρούτο. Ο διάβολος ανέβηκε και ο Τζακ γρήγορα γρήγορα σκάλισε ένα σταυρό στον κορμό του δέντρου. Ο διάβολος λοιπόν ήταν παγιδευμένος. Δεν μπορούσε να κατέβει. Γι' αυτό παρακάλεσε τον Τζακ να τον ελευθερώσει και του υποσχέθηκε ότι δεν θα τον ενοχλήσει για δέκα ολόκληρα χρόνια. Έτσι ο Τζακ τον ελευθέρωσε.

Πέρασαν αρκετά χρόνια και ο Τζακ πέθανε. Πήγε στον παράδεισο όμως ο Θεός δεν τον δέχτηκε καθώς ο Τζακ ήταν έναν άνθρωπος μίζερος και κακός. Έτσι τον έστειλε στην κόλαση. Όμως ούτε ο διάβολος τον ήθελε και του θύμισε την υπόσχεση που του είχε δώσει παλιότερα. Είπε λοιπόν στον Τζακ να φύγει. Όμως ο Τζακ τον ρωτάει: «Πως θα φύγω; Έξω έχει σκοτεινιά». Και ο διάολος πήρε ένα αναμμένο κάρβουνο και του το έδωσε να πορευθεί μέσα στην νύχτα. Ο Τζακ τότε έβγαλε ένα ραπάνι (που πάντα κουβαλούσε μαζί του καθώς ένα από τα πιο αγαπημένα του φαγητά), το χάραξε και έβαλε μέσα το κάρβουνο. Από τότε περιπλανιέται στον κόσμο μην μπορώντας να βρει κάποιο μέρος να αναπαύσει την ψυχή του.

Έτσι κάθε Χάλογουιν, οι Ιρλανδοί σκάλιζαν ραπάνια, πατάτες, κολοκύθες, βάζανε μέσα ένα κεριά και τα τοποθετούσαν κοντά σε παράθυρα έτσι ώστε να κρατάνε μακριά τα κακά τα πνεύματα και κυρίως το πνεύμα του τσιγγούνη και πειραχτήρι Τζακ.

